

Man.

TEXT: Lukáš Hron
lukas.hron@deniksport.cz

Říká se o něm, že je nejtěžší a nejnebezpečnější motocyklovou akcí na světě. Drsný, krutý, smrtonosný. Ale i nádherný, jedinečný, dechberoucí. Takový je závod na ostrově Man, který se už přes 100 let jezdí po stejné trati. Jednu z jeho kategorií letos poprvé v historii vyhrál Čech. **Kamil Holán** přitom na skalisko v Irském moři dorazil jako úplný exot – s vypůjčenou motorkou, se stanem jako na čundr. Hvězdy to nechápaly: Kdo nás to sakra porazil?

Zkroceněj zabíjják

Kamil Holán
Věk: 34 (14. října 1977)
Sport: motocyklový závodník
Stroj: yamaha
Profese: grafik
Největší úspěch: 1. místo nováčkovského závodu na Manx Grand Prix 2012

Jak jsem se dostal na Man

„Musíš získat od anglické federace speciální licenci. Zažádáš o ni a doložíš účast v šesti dojetých uznávaných mezinárodních závodech. Pak samotní organizátoři závodu na Manu zkontrolují tvé výkony několik let nazad, jestli nejednáš jako magor – jejich okruh je nebezpečný, snaží se předcházet neštěstím. Pak tam konečně přijedeš a musíš splnit kvalifikační čas. Běžně to dělá 107 % od nejlepšího času, u nich je ale praxe jiná. Mají pevný limit – kvalifikační čas je 25 minut.“

iSport.cz

VIDEO: Holán na ostrově Man → www.isport.cz/holan

Pří. Ne chvíli, ne trochu.

V y t r v a l e , strašně, studeně.

A vlastně to tak asi má být.

Tohle říká o britském ostrově Man každé – za sluncem sem nejede. Nakopneš motorku a musíš si dávat ztracený pozor, aby to s tebou někde v nějaký kaluži neseklo. Do toho mlha, která se kousek odsud v horách načechrá do chomáčů jak v polštáři z bílého peří. Nepřehledný zatáčky. Skoky. Úzké cesty mezi pastvinama, kolem stromy, pak ulice keltských měst a vesnic, obrubníky, houfy lidí.

Žádná sranda.

Ale i tak – splnění sen.

34letý Kamil Holán snad o ničem tolik nesl jako o trati Mountain Course na ostrově Man. Dal za to přes sto tisíc. A teď je fakt tady. Sice „jenom“ při nováčkovském závodu Manx Grand Prix a ne při elitní Tourist Trophy, ale stejně je to paráda. Stojí tu s půjčenou yamahu, túruje motor a před startem čeká, jestli přestane pršet.

Jenže ono furt leje.

Pro každého, kdo si kdy sednul na motorku, je tohle nejvíce. Říkal to ve své knize i nejslavnější ze slavných českých jezdců Franta Šťastný. „Někomu se zdá o havajských kráskách, mně o závodech na Manu. Je pro mne ostrovem věčné touhy, neopakovatelným místem. Kdyby existovalo nebe a já měl šanci se do něj dostat, pak bych chtěl, aby mělo podobu a atmosféru ostrova Man.“

Exot se stanem

Šťastný byl klasa, s jawou tady dvakrát vyjel třetí místo. Ale to s tím nebem smrdí rouháním. Na stejný trati se jezdí od roku 1907 a od té doby se tady zabilo přes 240 chlapů. Jak jedeš, míš pomníčky a křížky. Na jednom z nich je napsáno Petr Hlavatka, ČSFR. Taky si v roce 1991 přijel splnit sen, jenže mu v zatáčce mašina vylítla z asfaltky. Hrůza. Místním je z častých havárek šoufl, hned ale dodávají: „Patří to k tomu.“ Až se Kamil vrátí, bude to vyprávět kamarádům.

„Každá malá chybička může na Manu skončit strašně.“

Chybělo vlastně málo a domů by se odsud v roce 1966 nevrátil ani Šťastný. V jednom tréninku to se svojí motorkou napral do řady jilmů. Umanutej stroj přezdívaný Rampouch zrovna uháněl 200 kiláků za hodinu. Legendární Franta se mezi stromama pořádně obouchal, prosvítl křovím, dohromady proletěl nějakých 170 metrů. Upadnul do bezvědomí, tři dny ležel ve špitálu. Po dalších dvou už ale zase seděl na mašině

Kvalifikace mu vyšla úžasně, měl druhý nejlepší čas, dost tím místní zaujal. Nejen tím. Jak tak všichni nadávaj na boubelatý tmavý mračna, občas na soupeře mrkne. Dobře jim to vidí na očích. Je tady pro všechny exot.

„Cože? Z Česka? To jsi jel takovou dálku?“

Vlastně je odbourává i dalšíma věcmi. Třeba tím, že chtěl přespávat ve stanu. Pěkně na trampa. Nakonec mu pořadatelé dohodili rodinu, u který mohl zadarmo bydlet. Starej

Ned ho pod svojí střechou uvítal jak kámoše. Je to bourák a bejvalej závodník (jako asi všichni na tomhle ostrově), dělá dokonce traťového komisaře. Dost do toho vidí, takže i on zíral, s jak malým týmem ten kudrnatý Evropan dorazil. Zatímco takovej Ir John Simpson má kolem sebe karavanu pomocníků, Kamil přicestoval s tátou a mechanikem Oldou. Však to taky od Neda slyšel: „Připrav se na to, že vítěz je předem daný. Ten Simpson to nepustí.“

Masakr na vodě

Ono toho proti Holánovi hraje víc. Od kamaráda si musel půjčit motorku šestistovku, protože sám závodí na tisícovce. Snad z ní nebude hromada šrotu. I tak to pro ni bude záhul – nováčkovské závody se jede na tři kola po 60 kilometrech, něco takového v Česku není. Kvůli tomu zpropadenýmu dešti bylo navíc třeba pořídit speciální pneumatiky – dost dobrý jak na mokrou, tak suchou silnici.

Hm, budou vůbec potřeba, když je z nebe vodopád z bezednejších věder?

Do zrušení závodu chybí čtyři minuty, když se pořadatelé konečně rozhodují: Pojedeme. Ale pánové pozor, bude to masakr.

A taky že je. Hlavně začátek je hodně promáčený, zatáčky pod stromama jsou zrádné, samá louže a mazlavý, kluzký bláto. O Kamilovi všichni doma vědí, že to na tratích plných vody umí. Talent nebo šikovnost, říkej tomu, jak chceš. Frrrrr, letí, jak kdyby mu do zad fičel obří keltské čaroděj Buggane, který tady prej v dávných dobách navztekaný odfoukl střechu chrámu.

Speciální O₂ Menu

Royal™ sendvič, střední hranolky a střední sycený nápoj jen za 79 Kč v restauracích McDonald's pro všechny naše zákazníky

Více na www.o2extravyhody.cz

EXTRA výhody

Pro vás. O₂

193767/10 - INZERCE

a ve dvěstěpadesátkách si tady vyjel fantastické čtvrté flek.

Fanánek z Kochánek nad Jizerou.

Pašák.

Jó, dojet teď čtvrtý, to by bylo něco!

Jenže aby se kvůli tomu psímu počasí vůbec jelo. Léto 2012 je prej na Manu nejvlhčí, co kdo pamatuje. Co může Kamil dělat jiného – trpělivě čeká na startu.

Tolik týdnů trvá Manx Grand Prix Festival, v rámci kterého dojde třeba i na exhibici veteránů nebo na plážovou rally.

2

Na hledání boulí byla nejlepší noc a automobil. Zapnul jsem dálková světla a hned jsem viděl, proč to se mnou při závodě tolik mydlí.

František Šťastný, na Manu dvakrát 3. místo

FOTO: ARCHIV KAMILA HOLÁNE

Čert ho vem, klukovi na fialovo-bílým stroji hlavou lítají jiné věci. Ze všeho nejvíc: Ty bláho, tak teď je to fakt naostro. Tohle je ten okruh zabiják. Okruh legenda. Okruh okruhů. Těší mě, jsem nějaký Kamil z Vysočiny a jsem uctivej host. Mám takovej skromnej cíl: rád bych dojel ve zdraví. Nic víc, fakt. Mačkám možná plyn jak blázen, ale mám v sobě pokoru. Víím, kolik slavných es tady už sedlalo nějakou rachotící nádhru.

Třeba Joey Dunlop, kterej to tu vyhrál šestadvacetkrát. Největší řízek, kterej po kariéře tajně jezdil s dodávkou plnou jídla a oblečení za sirotkama do Rumunska.

Nebo čtrnáctinásobnej vítěz Mike Hailwood, vedle motorek válel i ve formuli 1. Věstkyně mu předpověděla, že se nedožije čtyřicítky. A bylo mu právě čtyřicet, když si jel se dvěma dětma koupit housky k pekařovi a smetl je kamion. Z těch tří tenkrát přežil jenom syn David. Smutnej je i příběh Davida Jefferiese, držitele rychlostních rekordů na Manu, kterej při Tourist Trophy naboural do telegrafního sloupu. A dalo by se pokračovat: zářil tu válečnej hrdina Wal Han-

dley, rakouskej sajdkárovej mistr Klaus Klaffenböck...

No jo, zrovna ten je náramně zajímavěj. Dlouho nemoh závod na Manu vyhrát. Jednoho dne ho to popadlo a na tenhle kus skalnatejch plání se z Evropy přestěhoval. Aby byl s místními silnicema pořád v kontaktu, aby mu vešly do krve.

Výsledek?

Příští ročník vyhrál.

Na Manu ti nic nepomůže tolik, jako pořádná znalost trati. Věděl to už Franta Šťastný. V noci, když všichni ostatní spali, vyrážel na silnici za městem Douglas v autě. „Trať byla hrbo-latá jak nejhorší okreska a v plném tréninkovém tempu, za-

Po dvou kolech. Takhle vypadá zastávka v pit stopu kvůli tankování. Trvá zhruba 25 vteřin.

Oranžová. To je barva, kterou na sebe oblékají nováčci při kvalifikaci.

lehnutý v kapotáži, toho člověk moc nevidí,“ popisoval v knize Šťastný František. „Na hledání boulí byla právě nejlepší noc a automobil. Zapnul jsem dálková světla a hned jsem viděl, proč to se mnou tolik mydlí právě v tomhle místě a že kdybych jel o metr vpravo nebo vlevo, vyhnu se nejhoršímu.“

Trénink s playstationem

To Kamil v noci radši spí, takže si bere na pomoc jinačí finty. Nakoupil hromady videí, na iPadu sjel těch šedesát kilometrů kolem hory Snaefell snad tisíckrát. Doleva, doprava, zase doprava, dlouhá rovinka, doleva... Pořadí a podobu zatáček si v paměti piloval i díky playstationu.

Že to nemůže bejt tak věrohodný?

To důležitý tam najdeš.

„Nevezmeš si z toho vjemy jako větší nebo menší převýšení, ale kudy okruh vede, víš. Musíš si to vtouct do hlavy. Zpočátku ti každá pasáž nahání hrůzu. Unikátní je, že některý se tam jedou na plnej plyn. Pěkně šestka, nejvyšší rychlost.

Přitom to není rovinka. Spíš horizonty, mírný zatáčky, který člověk musí znát, protože tam není úplně dobře vidět. Na těchhle pasážích když ubereš a znejistíš, tak strašně ztratíš. Pokud chceš uspět, musíš se je naučit a jet je naplno. Strašidelný! Nebo je tam jeden úsek, asi šest kilometrů, kterej je strašně hrboleatý. Ale fakt strašně. Když se na to vjede, hrozně se s celou motorkou roztřešeš. V helmě skoro nic nevidíš, nanejvýš kmitající horizont. Máš nutkání ubrat, ale musíš vydržet.“

Má to našprtany, snad i proto to teď Kamilovi tak odsejpá. Yamaha uhání mezi patníky a stromy, vrní jak kotě. Lidi řvou, atmosféra je famózní. Ze startu vyrážel s číslem 9, deset vteřin po osmičce. Hlídal si ale spíš čtyřku, rychlýho Švéda Gunnarssona. A sedmičku. Tu ze všeho nejvíc. To je ten Simpson, velkej irskej favorit a předem oslavovanej šampion, vítěz kvalifikace. Všichni jsou tu v pohodě, pozdraví, pokecaj, jenom tenhle Simpson ne. Zvláštní pavouk. Je

holt na čase dát mu lekci ze slušného chování.

Kamil na to pořádně šlápne. Po nějakých třiceti kilácích už ví, že nový gumy fiče, jak kdyby byly od tryskáče. Na kultovní mostek Ballaugh Bridge se přičítá fakt jak letadlo, ten skok vzduchem je úžasnej, táhlej, tygří. Snad jenom dopad není zrovna hedvábnej, kolena dostávají zabrat.

Ale co už, maže se dál.

A už ho vidí!

Před chvílí Kamil dojel osmičku, teď má před nosem i Simpsona s číslem sedm. Je dost naježenej, když si všimne Čecháčka vedle sebe. Tohle nečekal. Tím, že ho Kamil dohnal, najel na slavnýho Ira slušnejch dvacet vteřin. Slibnej náskok! Na chvilku Simpsona předjíždí, trochu ho tím vyhecuje, hned se zase vystřídaj. Dupou do toho oba, takže brzo dojedou první čtveřici. Nějaký další předjíždění není třeba, čas už teď musí mít tak jako tak výbornej.

Vzpomíná, co mu kladli na srdce bardi manskýho závo-

↓ INZERCE

Pekelně ostrá TV nabídka s HD programy a super rychlý internet ve výhodné kombinaci!

UPC INTERNET
je 3x rychlejší než VDSL

Nyní navíc prémiové programy na 2 měsíce jako dárek

INTERNET

30
Mb/s

+

TELEVIZE

30 TV
programů

=

jen
549 Kč
měsíčně

**ÚSPORA
200 Kč
MĚSÍČNĚ**

☎ 844 084 084, www.upc.cz

Cena 549 Kč měsíčně za balíček služeb Kombi Klasik+ platí při uzavření smlouvy na 1 rok a nezahrnuje přijímací zařízení, protože si je můžete zakoupit nebo pronajmout. Měsíční úspora při kombinaci služeb je vypočtena z cenikových cen samostatných služeb UPC. Cena je včetně DPH.

Programy Filmbox jako dárek platí jen pro nové klienty balíčku služeb Kombi Klasik+, kteří si nově pořídí Internet, Televizi nebo obě služby. Od 3. měsíce bude za programy Filmbox v balíčku Filmbox Plus účtována cena podle ceníku služeb. Programy Filmbox v balíčku Filmbox Plus je možné bezplatně zrušit, minimálně však 10 dní před uplynutím období příjmu programů zdarma na výše uvedených kontaktech. Platnost nabídky programů zdarma naleznete na www.upc.cz.

UPC Internet s technologií EuroDOCSIS 3.0 a rychlostí připojení 120 Mb/s je 3x rychlejší než VDSL.

Závody na ostrově Man

Tourist Trophy: Nejdrsnější a nejprestižnější motocyklový závod na světě, jezdí se od roku 1907 na veřejných silnicích a skrz městskou zástavbu. Délka trati Mountain Course je 60 km, koná se po dva týdny na přelomu května a června. V letech 1946-76 byl součástí MS silničních motocyklů, mezi roky 1977-89 se jezdilo v rámci série Tourist Trophy Formula 1.

Manx Grand Prix: Amatérská alternativa k Tourist Trophy konající se od roku 1923, letos se její nováčkovské kategorie zúčastnil i Kamil Holán. Jede se rovněž na trati Mountain Course, termínem je konec srpna. Úspěšní jezdci často v pozdějších letech přecházejí na Tourist Trophy. I amatérský závod je na Manu nebezpečný, při letošním ročníku zahynuli dva účastníci.

Češi na ostrově **Man****František Brand**

V roce **1932** jel s půllitrem Jawa, skončil na 14. místě. Na vítěze ztratil 27 minut, ze zahraničních jezdců byl ale nejlepší. V letech **1934** a **1935** závod nedokončil.

Eduard Uvira

V roce **1932** jel na Jawě, pro technické důvody vzdal.

František Juhan

V roce **1935** ve třídě Senior s Jawou nedojel, v poválečném ročníku **1947** se na stroji Velocette umístil sedmnáctý.

František Bartoš

V roce **1956** zazářil při tréninku do 250 ccm, skončil druhý. V závodě mu prasklo lanko zadní brzdy, i tak dojel pátý. Závod Lightweight 125 nedokončil, o rok později v něm vybojoval 7. místo.

Václav Parus

Ve třídě Lightweight 125 dojel roku **1956** na stroji ESO šestý.

Jiří Košťil

Jedna účast v roce **1957**, velmi slušné 7. místo v třídě Lightweight 125.

Stanislav Malina

V roce **1962** dojel ve třídě Lightweight 125 sedmý a vysloužil si cenu Overseas Newcomer Trophy pro nejlepšího zahraničního nováčka. O 4 roky později na ČZ vyjel ve třídě Lightweight 250 i přes poruchu famózní 4. místo, stejného umístění dosáhl i v Lightweight 125.

Gusta Havel

Při první jízdě po Mountain Course v roce **1961** skončil na 27. místě, o rok později nedojel. V roce **1964** drsně havaroval, v dalších dvou sezonách nedojel.

František Šťastný

Nejúspěšnější Čech. Tourist Trophy se zúčastnil v letech **1957**, **1961-66**, dvakrát dojel třetí (**1962**, **1963**), proslavil se tu dravým a statečným stylem jízdy, ale i tím, že v době konání závodu dokázal na Manu vyhrát rock'n'rollovou soutěž.

František Boček

V roce **1965** ve třídě Lightweight 125 nedojel, o rok později na jednoválci ČZ 293 ccm pátý.

Petr Hlavatka

V tréninkové jízdě ročníku **1991** havaroval, v nemocnici později zraněním podlehl.

Michal Dokoupil

Tourist Trophy jel „Indy“ v letech **2009-12**, v přetěžké konkurenci skončil nejlip na 31. místě, zaujal statečným výkonem.

FOTO: ARCHIV KAMILA HOLÁNE

Tak už mě znáte. Holánovo jméno bude navždy vyryto na trofeji, kterou v cíli zvednul nad hlavu.

du včetně Neda: „Kašli na soupeře, soustřeď se na svou jízdu.“

Platí to hlavně tady, někde za pomalou zatáčkou Hairpin, v tý zpropadený horský pasáži. Je to nějakých 500 metrů nad mořem, mezi mohutnějšíma masívama najednou vjedeš do mraků, že si skoro nevidíš

na řídká. Ta mlha je šílená, jak škraloup v kafi. To se řekne – neriskovat. Ale rychle jet musíš, jinak je všechno v tahu. Takže to Kamil maže mlha nemlha. V tu chvíli si možná pár místních pamětníků vybaví Frantu Šťastného. Když se tehdy v tý mlíčně zamračený slotě někdo řítíl naplno

bez jediného zpomalení, říkalo se: „Áá, to valí náš Frankie.“

Povídá se o něm hlavně tady, v podhorský pravotočivý zatáčke Hillberry kousek před Douglasem. Franta ji miloval. Všichni tu řadili dvakrát, on jen jednou, prosmýkl se pokaždý plnou pětkou. „V plném trapu se motorka celá krouť a člověk si připadá, jako když jede na hadu a ne na motocyklu,“ popisoval. I Kamil si s Hillberry ví rady. Protáhne se jí jak starý mazák a v hlavě si už sumíruje taktiku: tankovat teď, nebo až po druhém kole?

Volí druhou možnost, stejně jako Simpson.

Kde máš tým?

Řítí se podruhé stejnejmá místama. Dalšíh šedesát kiláků. On i Simpson, o dalších nemá moc přehled. Zase po silnici A18 na sever přes městečko Ramsey, pak ostře na západ ke Rheynn Culynn, do hor. Znovu mlha, znovu Hillberry. Zase tou smyčkou se třema strašně vestrejma zatáčkama, kterejma se přes rok normálně nejezdí, ale který pro závod vždycky znova otevřou. Douglas, kde se startovalo. A kde teď Kamil konečně parkuje v depu.

Táta s Oldou řvou: „Je to našlapaný, jsi druhej!“

Ve skutečnosti je to jinak, dostaly se k nim totiž jenom kolo starý informace. Po kole číslo dvě už je Holán se slušným náskokem v čele.

Vyjíždí z pit stopu o něco pozdějc než Simpson. A pak se to stane. Než yamaha s českým nákladem přiburácí k farmě Ballacraine, mjíj Holán stojící motorku s nadávajícím Irem.

Defekt. Konec.

Simpson se loučí. Dojel.

Podél trati poskakují fanoušci, všichni maj v jednom uchu sluchátko s rádiem, ve kterým hlásej průběžný výsledky. Rozplývají se tam: „Kamil jede skvěle! Určitě dostává pokyny od svého týmu, jaký má náskok.“

Natěsenej starěj Ned, kterej to slyší, se jenom směje a ukazuje na dva nervózní chlapy z Česka vedle silnice. „Pokyny od týmu? To určitě! Tyhle dva, to je celej Kamilův tým!“

Lídr závodu v reálu vůbec neví, že je první. Kodrcá si to podél kamennejch zídek a náspů, naposled se noří do horský mlhy. A nanejvýš něco tuší. To podle lidí se sluchátkama v uších, který tleskají, jakmile se Holán přiblíží. Asi vědí proč.

Je to najednou všechno rychlý jak klikující zajíc. Jen neudělat chybu. Teď už ne, teď už ne! Potřetí Hillsberry, Douglas, davy lidí, řev, cíl! Konečně cíl. Blaženej, slastnej, sladkej, ulepenej od potu i suchej od popraskanejch rtů. Úleva. Euforie. Radost. Tranz. Všechno dohromady.

Očima hledá ty dva. Bůhví kde jsou.

„Táto, já to dojel!“

Dvě stě metrů za cílem unavená yamaha zastavuje a obrací se ke zpětný boční cestičce. Pořadatelé ukazují: „Tudy, sir!“ Tudy? To je cesta k placu pro tři nejlepší jezdce! Na zemi jsou tam namalovaný tři krásný čísla. 2, 1, 3. Každý z nich znamená placku, jen na tý dvojce už někdo stojí. No jo, Andy Soar, známej rychlík. Směje se na Kamila. Udejchanej Čech ale neví to hlavní – kam má tu svoji mašinu zaparkovat?

Na jedničku?

Na trojku?

Jeden z těch traťovejch komisařů se taky zabubí. „Jednička, Mr. Holán.“

Konečně dobíhá táta s Oldou. Řvou, hrozně hlasitě řvou, celý je to tak nějak neuvěřitelný, snový. Bronzovej Dean Roberts, jeden z místních, co tuhle trať zná jak vlastní garáž, mu klepe na rameno: „Hele, když jsem viděl tvoje jméno v kvalifikačních výsledcích, nechápal jsem, co jsi ksakru zač. Tak teď už to vím.“

Přitočí se nějaký novinář. „Víte, že jste první Čech, který vyhrál jeden ze závodů na ostrově Man? Jen Šťastný tu byl na stupni vítězů, byl dvakrát třetí.“

Triumf za bolest

Kamil se dívá kolem a točí se mu hlava. Jeho že přirovnávají ke Šťastnému? K tý legendě legend?

Mazec. Pecka. Úlet.

Sakra, fakt se to povedlo.

Je první.

Pyšnej Ned, kterej ve svém baráku ještě nikdy nehostil šampiona, se s ním dojatě objímá a říká: „Ty si chlape vůbec neuvědomuješ, čeho jsi dosáhnul!“

↓ INZERCE

Gratulujeme! Tradice na Manu: Šampiona jeho tým přenáší na dřevěném trůnu. Kamilově trojčlennému týmu ale domácí museli pomoci.

Jenže Kamil zná cenu triumfu. Vzpomíná, jak se nedávno v Anglii vymátl takovým způsobem, že mu ochrnula ruka.

V britském špitálu tvrdili, že ji už nikdy nebude moct používat. A na motorky že může jistojistě zapomenout. Jak se pak v Česku dostal k doktoru Kebrlemu, zlatému kumštýři svého řemesla, kterej mu zápestí znova vymodeloval. Jak

za půl roku už znova seděl na motorce. Jak zase začal snít o Manu.

Hrozný doby. Blízký i vzdálený. Vida.

Teď mu šéfové nováčkovského závodu opakují, ať přijede příští rok znova. Na Tourist Trophy, na TEN největší z velkých závodů ostrova. Že mu klidně nějakou tou librou přispějou.

Přiznává si: „Chtěl jsem si to tady zkusit, splnit si sen a dál se na to vykašlat. Vždyť mám rodinu, tři děti. Jenže ono je to na Manu tak návykový, že se s tím praštit nedá.“

Už zase leje. Ne chvíli, ne trochu.

Vytrvale, strašně, studeně.

A Kamil Holán by ten slejvák nevyměnil za žádnou prosluněnou pláž na týchle planetě.

Podrobné testy aut na: www.auto.cz

- Skutečné spotřeby paliva
- Kompletní technické údaje
- Piusy a minusy testovaných vozů

